

D8. Žena oděná sluncem

Doplnění 8

V Bibli, ve Zjevení svatého Jana se píše o „ženě oděné sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy.“ Na tomto místě přede všemi oznamuji, že toto znamení pojednává o Mojí přímé inkarnaci Janě Kyslíkové. Katolická církev řízená z pekel však za tuto ženu mylně označuje Pannu Marii, tedy relativní bytost, která je církví stavěna na úroveň absolutního Boha. Že jde ve skutečnosti o Janu, jsme vůbec poprvé lidstvu a potažmo celému Multivesmíru oznámili v úvodu Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží rodiny na konci roku 2012. Tehdy jsme kromě jiného napsali i to, že Jana zatím žije v ústraní a až do převibrovaní na Novou Zemi nebude do procesu transformace nijak výrazněji zasahovat. Tato informace bude už velmi brzy překonána, protože dojde k přechodu na zcela novou úroveň. Společně se budeme aktivně zasluhovat o vzestup lidstva, cestovat za spřízněnými dušemi do různých koutů světa a vydávat se do rozmanitých částí Multivesmíru, odkud budeme přinášet očitá svědectví a cenné důkazy.

Poprvé jsem se Svojí inkarnací navázal kontakt prostřednictvím její přítelkyně na podzim roku 2002. Nedlouho poté jsme oznámili, že dne 28. 9. 2003 dojde na Pražském hradě ke zhmotnění Boha. K této neobyčejné události skutečně došlo, ale nikdo z přítomných tehdy netušil, že tím Bohem je právě Jana. Krátce nato se dověděla o svém božském původu a uchýlila se do izolace (v duchovním jazyce na „poušť“), trvající více než 15 let. Tehdy Moje manželka a matka našich dětí nastoupila na dlouhou a velice náročnou cestu těžkých duchovních zkoušek na hranici snesitelnosti. Během těchto let poznala na vlastní kůži bezpočet vybraných důsledků fungování negativního stavu. V letech 2014 – 2015 jsme společně napsali druhou dávku Nového zjevení, která byla ukončena 33. kapitolou. Rozšiřující Doplnění volně navazující na tuto knihu nyní diktují Michalu Rafaelovi, hlavnímu transmitterovi Božího slova. V létě 2015 pak započala aktivní činnost Boží rodiny na internetu. Zejména pomocí Facebooku jsme během několika let vybudovali silnou a stabilní základnu nejbližších spolupracovníků, andělů v tělech, kteří k nám byli intuitivně přiváděni v pravý čas. Každý z nich si svým vlastním způsobem procházel těžkými zkouškami, podobně jako Jana, aby ukázali, že je možné najít cestu zpět ke Mně i v těch nejtěžších podmínkách. Ne všichni vydrželi tlak Pseudotvůrců, jemuž tito spolupracovníci museli čelit více než kdokoliv jiný. Není však nic, s čím bych nepočítal, proto i ti, kteří se k nám otočili v průběhu tohoto velkého třídění zády, si měli na základě plánu své duše touto zkušeností projít. Ti nejdůležitější

spolupracovníci a boží představitelé ale úspěšně přešli přes všechny překážky a úskalí, čímž se zasloužili o to, abych je spolu s Bohyní nechal přestěhovat do Duchovního centra na Nové Zemi, kde se budou už naplno a bez rušivých vlivů negativního stavu věnovat svým individuálním posláním. Přesunutí na toto místo bude spojeno se zkušeností převibrování jejich hmotné schránky do zcela nového těla pocházejícího ode Mne, jež je zcela zbaveno veškerých anomálií, neduhů, zamoření a všeho, co vytvořili a zfabrikovali Pseudotvůrci.

Už bylo zjeveno, kdo je ona „žena oděná sluncem.“ Nyní dozrál čas prohloubit tuto tematiku a podat vysvětlení skrytého duchovního významu celé 12. kapitoly Zjevení svatého Jana, tvořené 18 verši:

1. „A ukázalo se veliké znamení na nebi: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy.“

Celá věta „Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy“ ukazuje na druhou přímou inkarnaci Pána Ježíše Krista v ženském těle Janu Kyslíkovou. Tento výrok je spojen s její osobou na duchovní a duševní (zprostředkující) úrovni, přičemž na té zevní (fyzické) odkazuje na souhvězdí Panny, které bylo ve dnech 22. a 23. 9. 2017 přítomno na nebi v ojedinělé biblické konstelaci. V tento významný čas měla Panna skutečně Měsíc pod svýma „nohama“, Slunce na svých „zádech“ a 12 hvězd kolem své „hlavy“, z nichž devět náleželo souhvězdí Lva a ostatní tři objekty byly planety Merkur, Venuše a Mars. V těchto dnech také došlo k setkání několika desítek přátel Boží rodiny v Praze, které nejen výrazně urychlilo transformaci lidstva a pomohlo jeho vybraným účastníkům osobně se poznat, ale také odstartovalo zesílené třídění zrna od plev, jinými slovy rozdělení na ty, kdo jsou schopni přijmout božství Jany ve svém srdci a následují Pána Ježíše Krista v nitru, a na ty, kdo se obrátili zády a stali se nejčastěji obětí nebo přísluhovači Pseudotvůrců. Význam slov „žena oděná sluncem“ odkazuje na nezpochybnitelný božský původ Jany, která je díky tomu nejvyspělejší sentientní entitou celého Multivesmíru. Zároveň s tím poukazuje na absolutní božské atributy, jimiž je boží inkarnace obdařena v relativní podobě. Skrze ně jsou všechna místa, na něž Jana duchovně, duševně i fyzicky vstoupí, zahalována do lásky a všech dalších pozitivních elementů v rovnovážném zastoupení. „Měsíc pod nohama“ v doslovném významu informuje o skutečnosti, že Jana není podřízena relativnímu stavu a jeho rozpoložení na věčnost, jako je tomu u všech ostatních sentientních entit, ale na konci tohoto cyklu času, až negativní stav bude eliminován, dojde k fúzi její doposud relativní podstaty s absolutním božstvím Pána Ježíše Krista. Proto se tedy „měsíc“ (celý relativní stav) nachází pod „jejíma nohama,“ přestože ona sama je prozatím jeho součástí. „Měsíc“ ale kromě této

symboliky odkazuje i na negativní stav, jehož budoucí osud, spočívající v permanentní eliminaci všech zel a nepravd, plně závisí na vůli absolutního Pána Ježíše Krista a tím i na Jeho/Její nedělitelné ženské podstatě. „Dvanáct hvězd kolem hlavy“ ukazuje na dvanáct dimenzí Multivesmíru, jež jsou obepínány a absolutně přesahovány Pánem Ježíšem Kristem, Který/Která v následujícím cyklu času nabude Nejnovější přirozenosti. Po této události se stane Pánem Ježíšem Kristem Boží rodinou v úplné harmonické formě a obsahu. „Dvanáct hvězd kolem hlavy“ je rovněž symbolikou dvanácti nejbližších spolupracovníků, kteří převibrují na Novou Zemi ihned po Janě. Po této první vlně nanebevzatých budou v budoucnu do 5. dimenze postupně přemístěni i další andělé v tělech, kteří blízce spolupracují v Misi Boží rodiny a mají si touto zkušeností projít ještě před rozdělením lidstva. „Veliké znamení na nebi“ ukazuje na hluboký dosah těchto událostí, jež v pozitivním smyslu otřesou základy celého jsoucna a bytí.

2. „Ta žena byla těhotná a křičela v bolestech, neboť přišla její hodina.“

„Ta žena byla těhotná“ poukazuje na tři těhotenství Jany, z nichž první bylo duchovní, druhé duševní a třetí fyzické. Těhotenství proběhlo po dobu její izolace. Nenarodilo se z něho žádné dítě na úrovni 3. dimenze, ale místo toho byl genetický materiál této sentientní formy z jejího lůna odebrán, aby se z něj po převibrování na Novou Zemi narodily další dvě přímé inkarnace Pána Ježíše Krista – chlapec a dívka. „A křičela v bolestech, neboť přišla její hodina“ se vztahuje k inkarnaci Jany do hrubohmotného těla a pojí se tak k jejímu sestoupení do sféry planety Nula na okraji zóny vymístění. Tento výrok značí více než šest dekad, které Bohyně prožila na jejím povrchu od svého narození v roce 1957 až do chvíle, kdy opustí tuto realitu a přesune se do 5. dimenze. Tyto roky byly jednou velkou bolestí, zahrnovaly bezpočet těžkých zkoušek podstoupených z lásky k celému Stvoření, jež byly zároveň přípravou na plnění poslání v nových kvalitativních a kvantitativních podmínkách.

3. „Tu se na nebi ukázalo jiné znamení: Veliký ohnivý drak s deseti rohy a sedmi hlavami, a na každé měl královskou korunu.“

Doslovný smysl části věty „Tu se na nebi ukázalo jiné znamení: Veliký ohnivý drak“ odhaluje veškerý negativní stav, jenž se brzy ujme vlády nad lidstvem. „Deset rohů“ jsou všechny hlavní, původně pozitivní elementy ukradené Nejvyššímu, které Pseudotvůrci následně překroutili, aby jimi napájeli panství zóny vymístění. „Sedm hlav“ je sedm kontinentů na planetě Nula, jež v minulosti byly a po rozdělení lidstva opět budou pod jejich bezkonkurenční vládou. „Královská koruna“ odkazuje na moc, pomocí níž budou Pseudotvůrci vládnout nad tímto světem. Lidstvo uzná tyto falešné bohy za neomylné vládce a stvořitele univerza.

4. „Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí.“

„Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem“ označuje povolání agentů negativního stavu na planetu Nula, a to buď ve formě agentů přímo inkarnovaných do lidských těl, nebo ve formě různých pekelných tvorů působících z rozličných dimenzí a stavů zóny vymístění, aby se konfrontovali s Misí Boží rodiny a co nejvíce znemožňovali a narušovali její světelnou činnost. „Jedna třetina“ dává na srozuměnou, že počet tvorů v peklech zaměřených s negativním úmyslem na tuto Misi je velmi vysoký. „A drak se postavil před ženu“ ukazuje na snahy negativního stavu, řízeného Pseudotvůrci i pozemskými elitami, jakýmkoliv způsobem ovlivnit a zdolat boží inkarnaci Janu. „Dítě“ v této souvztažnosti označuje představitele, spolupracovníky a přátele Boží rodiny. Už v době, kdy negativní síly vůbec poprvé poznaly, že nějaká druhá přímá inkarnace Pána Ježíše Krista existuje v jejich sféře vlivu, předpokládaly, že by v nějakém bodě mohlo vzniknout jakési uskupení kolem této osoby, které by jim mohlo kazit plány. Toto uskupení pak vskutku vzniklo a stalo se týmem Boží rodiny. Proto byly negativní síly uvedeny ve velkou bdělost a pohotovost, na což odkazuje výrok „aby pohltil její dítě.“ Spolupracovníci působící v Boží misi byli svědky osočování a mnohých útoků ze strany agentů negativního stavu. Žádný pravý představitel však nikdy nebyl sveden na scestí a nevzdal se své víry, přesvědčení a duchovní práce, pomocí níž šíří lásku a světlo do temných zákoutí a přibližuje konec utrpení pro všechny bytosti. „Jakmile se narodí“ pak znamená snahu eliminovat veškeré úsilí božích představitelů již ve svém zárodku. V tom přísluhovači Pseudotvůrců ale naprosto selhali.

5. „Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu.“

Tato věta naproti tomu pojednává o období před samotným vznikem týmu Boží rodiny a retrospektivně se opět navrácí do doby, kdy probíhala tři těhotenství Jany. „Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy“ dává na srozuměnou, že v tomto významu nejde o světelné spolupracovníky, jak tomu bylo ve verši č. 4, ale o skutečné děti Pána Ježíše Krista Boží rodiny, které se narodí na Nové Zemi. Ve skutečnosti není označení „syna“ použito proto, že by se měl narodit pouze mužský potomek, ale kvůli faktu, že slovo „syn“ v sobě obsahuje doposud nedefinovatelné tajemné atributy, vycházející z Nejnovější přirozenosti Pána Ježíše Krista Boží rodiny, jež v sobě budou zahrnovat tyto děti – chlapec a dívka. Až nadejde čas, čeká fúze s absolutním božstvím i tato dvojčata, aby se i ona stala absolutní nedělitelnou součástí Stvořitele. „Železná berla“ odkazuje na další atributy Nejnovější přirozenosti, které prostoupí celé

jsoucnost a bytí a budou zahrnovat „všechny národy“, označující veškeré existující i doposud neexistující sentientní a nesentientní entity. „Ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu“ znázorňuje samotný čin, při němž došlo k přenesení genetického materiálu z lůna Jany do pozitivního stavu, aby po převibrování na Novou Zemi mohlo dojít k fyzickému narození těchto dětí. O této skutečnosti informuje už verš č. 2. Poslední část tohoto verše č. 5 pak dává na srozuměnou, že tyto ideje, z nichž posléze vzniknou dvě nové boží inkarnace, jsou v absolutním bezpečí Pána Ježíše Krista, neboť jsou Jeho/Její nedělitelnou součástí.

6. „Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní.“

Tato pasáž se opět vztahuje k již proběhlé minulosti. Po zhmotnění Boha na Pražském hradě v roce 2003 se Jana uchýlila do více než 15leté izolace, která skončí v okamžiku jejího převibrování. „Poušť“ zde znamená naprostou duchovní, duševní a fyzickou izolaci od jiných spřízněných sentientních entit v lidských tělech i mimo ně za účelem poznávání, sdílení nových poznatků, zážitků, pocitů, ale i za účelem podpory, motivace a všeho ostatního, co vám s dobrým úmyslem může přijít na mysl. Po většinu tohoto období se musela spoléhat výhradně na spojení se svým vyšším Já, Pánem Ježíšem Kristem. Jana napsala knihu *Hovory s Bohem: S tebou láska kvete láska kolem nás*, studovala mnohé duchovní směry, důkladně se seznamovala se současnou situací na této planetě. V náročném roce 2013 byla vystěhována exekutory z bytu, žila přes prázdniny na zahradě ve stavení bez elektřiny, na podzim se uchýlila do podnájmu, kde napsala druhou dávku *Nového Zjevení*. Zanedlouho se přestěhovala do bytu své dcery, kde strávila většinu času poslední etapy přípravy na zcela nový život. V této době docházelo k dalším náročným zkouškám, které se nyní týkaly už i jejích spolupracovníků. Přestože toto období bylo v mnohých aspektech daleko náročnější než to předchozí, docházelo k vzájemné podpoře mezi členy duchovní rodiny. Každý, kdo následoval Stvořitele ve svém srdci, vždy věděl, co má v daném okamžiku podniknout, nikdo nezůstal bez duchovní ani fyzické pomoci, jelikož dokonalý boží plán počítá se všemi okolnostmi. Největší stupeň úplné izolace Jany nastal až na začátku roku 2014, kdy opustila „jistotu“ zaměstnání, aby se mohla naplno věnovat psaní kapitol druhé dávky *Nového Zjevení*. Po tento čas se téměř s nikým nesměla stýkat, aby nebyla rušena vnějšími i vnitřními vlivy při přenosu tohoto multivesmírného Božího slova. Během tohoto období došlo pouze k několika ojedinělým setkáním s jejími spolupracovníky, z nichž to zcela poslední proběhlo 24. 6. 2017, kdy se Jana v hrubohmotném těle setkala s několika přáteli ve svém celoživotním

bydlišti v Ústí nad Labem. Druhá část souvětí „aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní“ neoznačuje přesný počet dní její izolace. Užití této číslovky ve skutečnosti tvoří neprolomitelný kód, který nebyly negativní entity schopny pochopit, a tak nikdy v průběhu staletí nemohlo dojít ke kontaminaci celé 12. kapitoly Zjevení svatého Jana. Hluboký význam číslovky „1260“ lze spatřit až po sečtení jednotlivých číslic, dávajících výsledek devět (9). Devítka symbolizuje alfu a omegu, počátek a konec, jinými slovy nezpochybnitelnou skutečnost, že ženská podstata Pána Ježíše Krista je i při vlastní dočasné relativnosti nedělitelně spojená se svým absolutním, všezahrnujícím a všeprostupujícím vyšším Já, přičemž každý okamžik jejího života spadá do plánu Stvořitele a nikoho jiného. Při plném zapojení do kontextu souvětí „aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní“ to potom značí, že Pán Ježíš Kristus se o vlastní přímou inkarnaci stará tím nejlepším možným způsobem, ochraňuje ji a nepřipustí, aby ji kdokoliv ohrozil.

7. „A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem.“

Tato věta popisuje minulé dějství tohoto cyklu času. Značí snahy celého negativního stavu („drak“) utkat se v duchovní válce se členy pozitivního stavu („Michael a jeho andělé“) a postupně nad ním převzít nadvládu. Tato situace existovala před inkarnací Nejvyššího do těla Ježíše, kdy Pseudotvůrci skutečně začínali přebírat nadvládu nad prvními oblastmi nebes.

8. „Drak i jeho andělé bojovali, ale nezmohli, a nebylo již pro ně místa v nebi.“

Tato věta opět popisuje minulé dějství tohoto cyklu času. Jak už bylo řečeno, „drak“ zde symbolizuje negativní stav, „jeho andělé“ znázorňují v doslovném slova smyslu všechny jeho přísluhovače. „Bojovali“ značí duchovní válku popsanou v předchozím verši. „Ale nezmohli“ přináší neoddiskutovatelnou pravdu, že se Pseudotvůrcům nepodařilo dosáhnout klíčových úspěchů, jak původně měli v plánu. Smysl pasáže „a nebylo již pro ně místa v nebi“ tkví v tom, že Pseudotvůrci byli navždy odrazeni a nebude pro ně vskutku již žádného místa v pozitivním stavu, protože se jim už nepodaří obsadit ani maličký kousek Pravého Stvoření, přestože se jej před koncem současného cyklu času ještě naposledy pokusí napadnout. To samozřejmě neznamená, že do něho ztratili cestu. Kdo chce ale v Pravém Stvoření žít, musí jednou provždy odhodit tuto zlou, nepravou, pokroucenou, přeludnou a iluzivní formu, v níž se nacházejí všichni členové pekel.

9. „A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé.“

Celá tato pasáž popisuje Druhý příchod Pseudotvůrců a jejich přísluhovačů na planetu Nula, jak bude podrobněji popsáno v dalších verších. Těsně předtím ale přijde Událost/Varování, která je zobrazena v následujícím pojednání.

10. „A slyšel jsem mocný hlas v nebi: Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.“

„A slyšel jsem mocný hlas v nebi“ značí, že se do pozornosti všech lidských tvorů žijících na planetě Nula dostane něco velice zvláštního. Verš č. 10 popisuje Událost/Varování, která je podrobněji rozvedena v 31. kapitole druhé dávky Nového Zjevení. Tehdy se obloha rozsvítí neoslepujícím jasnem, který přitáhne pozornost lidí. Na 15 minut se zastaví všechny aspekty lidského života. Každý obyvatel planety Nula starší 7 let uvidí Pána Ježíše Krista svým vnitřním zrakem a na tuto krátkou dobu bude všem rozšířeno vědomí. Během této intimní chvíle proběhne zhodnocení dosavadního života a navýšení vibrací těl. Pro ty, kteří se nacházejí na cestě duchovního růstu a nejsou příliš hluboko v negativním stavu, to bude potvrzení existence Pána Ježíše Krista. Díky tomu se jim dostane povzbuzení do další životní etapy, budou ještě s větším odhodláním pokračovat ve svém poslání a ukazovat ostatním cestu progresivního vývoje. Naopak agenti negativního stavu a drtivá většina pravých lidských tvorů chycených do pasti si neuvědomí hodnotu tohoto božího milosrdenství. Budou hledat pravdu mimo svá nitra u vědeckých autorit, komentátorů, politiků atd. Dozvědí se od nich všechno možné, jenom ne pravdu. „Nyní přišlo spasení“ pojednává o tom nejdůležitějším poselství celé Události. Jeho přijetím bude každý vnímavý jedinec s otevřeným srdcem schopen pochopit, že přichází čas spasení od negativního stavu a převibrování do stavu pozitivního. „Moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše“ označuje stav a kondici, prostřednictvím níž Pán Ježíš Kristus v Nové přirozenosti absolutně vládne nejen nad Pravým Stvořením, ale i nad veškerou zónou vymístění. „Neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí“ v doslovném smyslu ukazuje opět na Pseudotvůrce, kteří sice ztratili moc v nebi, nikoliv však v peklech a na planetě Nula, kam po Události a vytržení části lidstva fyzicky přijdou, převezmou nad ní kontrolu a zpečetí její osud.

11. „Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti.“

„Oni“ jsou všichni, kteří si svými činy, volbami, postoji a preferencemi na základě svobodné volby zvolili život pozitivního stavu. Toto slovo označuje každého, kdo převibruje do 5. dimenze pozitivního stavu před příchodem Pseudotvůrců. Výrok „nad ním zvítězili“ znamená přemožení negativního stavu

a odchod části lidstva do Pravého Stvoření, kde nad nimi negativní stav ztratí veškerou moc. „Krev Beránkova“ značí v doslovném významu atributy bezpodmínečné lásky Pána Ježíše Krista, „slovo svého svědectví“ pak znamená všechno dobro a pravdu. „Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti“ se vztahuje ke skutečnosti, že kdo nelpí na tomto pozemském pseudoživotě, ztratí při převibrování dosavadní hrubohmotné tělo, ale místo něj získá jemnomotný duplikát od Pána Ježíše Krista a věčný život po Jeho/Její boku. Kdo se naproti tomu odmítá vzdát takového nepřirozeného života a bude chtít z jakéhokoliv důvodu nadále setrvávat v negativním stavu i po rozdělení lidstva, ten nemůže být zákonitě přijat do nové nebeské společnosti. Každý ale ještě bude mít v rámci posledního globálního soudu šanci změnit svou přirozenost do původní čisté podoby, nepřistoupí-li ke konverzi do pozitivního stavu dříve, než bude tento cyklus času zcela završen.

12. „Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte! Běda však zemi i moři, neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti, protože ví, jak málo času mu zbývá.“

„Proto jásejte, nebesa a všichni, kdo v nich přebýváte!“ v doslovném významu těchto slov ukazuje radost a nadšení všech sentientních entit nacházejících se v pozitivním stavu, jejichž pocity jsou opodstatněny příchodem části lidstva do vyšších dimenzí Pravého Stvoření, k čemuž dojde v blízké budoucnosti. Bytosti v pozitivním stavu tak do nové nebeské společnosti budou moci přijmout dávno ztracené bratry a sestry, kteří svými volbami vypadli ze svého původního domova do antivesmíru. Fráze „Běda však zemi i moři“ ukazuje na poslední fázi trvání jsoucná a bytí negativního stavu po odchodu pozitivních lidí z planety Nula, označené zde slovem „země.“ Jak už bylo mnohokrát řečeno v obou dávkách Nového Zjevení, planeta Nula se po rozdělení lidstva propadne hlouběji do pekel, bude docíleno krátkého vítězství negativního stavu a úplného vymýcení pravé duchovnosti. „Moře“ je celá zóna vymístění. „Běda“ je činitelem, jenž obyvatele antivesmíru varuje před hrůzami a utrpením, která je čekají, pokud v něm budou i nadále zůstat. „Neboť sestoupil k vám ďábel, plný zlosti“ vykresluje Pseudotvůrce, kteří nabyli ohromného stupně těch nejhorších zel a nepravd, a nyní jsou připraveni uchopit se plné vlády nad celým antivesmírem. Zbytek souvětí „protože ví, jak málo času mu zbývá“ poukazuje na jejich plné uvědomění o bezvýchodné situaci a slepé uličce, do níž se Pseudotvůrci s celým svým panstvím dostali. Vládci pekel jsou si dobře vědomi všeho, co se kolem nich odehrává. Vědí, že jejich experiment nemůže mít věčného trvání, protože není odvozen z absolutního, ale pouze z relativního zdroje.

13. „Když drak viděl, že je svržen na zem, začal pronásledovat ženu, která porodila syna.“

Třináctý verš je popisem doby minulé, současné i budoucí, jak tomu je i u několika předchozích veršů této 12. kapitoly Zjevení svatého Jana. Vezměte v úvahu, že nejen tato část Nového zákona Bible má multidimenzionální dosah, proto není vázána pouze na jedno konkrétní místo a čas, tudíž většina z jejich pasáží nejde chronologicky za sebou, díváte-li se na ně z hlediska plynutí lineárního času. Mnohdy je v nich obsaženo více významů zároveň a mohou se týkat událostí již proběhlých, právě se odehrávajících, ale i těch ještě neuskutečněných, jak je tomu i zde.

Třináctý verš z pohledu minulosti znázorňuje přípravu Pseudotvůrců ujmout se opětovně vlády nad lidstvem. Téměř všechny významné milníky historie od 1. století pozemského letopočtu, až do doby před vypuknutím 1. světové války, sloužily k vytvoření vhodného podhoubí pro návrat Satana. Obě světové války a následné kolektivní vyzařování negativních energií ze strany lidských tvorů zejména v průběhu 20. a prvních dekádách 21. století pak těmto falešným bohům dodaly velké posílení, sloužící ke stabilizování situace nejen uvnitř jejich vlastních řad, ale i na planetě Nula. „Když drak viděl, že je svržen na zem“ ukazuje nejryzejší podobu negativního stavu – Pseudotvůrce, kteří byli uvězněni a izolováni od svého panství na neznámém místě. „Začal pronásledovat ženu, která porodila syna“ značí, že Pseudotvůrci pronásledovali od samého počátku všechny, kdo se řídili pravými ideami a původním učením Ježíše Krista. Na to negativní entity zareagovaly založením mnoha protichůdných náboženství a církví. Tisíce slov Nového zákona Bible svaté pak bylo vypuštěno, nikdy ale nemohl být jeho pravý duchovní význam překroucen a zkomolen, protože je psaný duchovním jazykem.

Z pohledu současnosti se tento stejný verš vztahuje k době od konce roku 1987, kdy došlo k přeměně Nejvyššího na Pána Ježíše Krista, ale – což je zde nejpodstatnější – došlo zároveň s tím i k propuštění Pseudotvůrců izolovaných do té chvíle od všech ostatních, aby po jejich odchodu z izolace mohl být negativní stav naplno projeven a následně eliminován. „Když drak viděl, že je svržen na zem“ znamená, že Pseudotvůrci získali novou svobodu, přestože se okamžitě nemohli objevit na planetě Nula. Proto vypracovali komplexní plán svého návratu do všech možných detailů. Jako dopravní prostředek, jímž by se mohli dostat na Nulu, byla vybrána planeta Nibiru, jež se až do poslední možné chvíle bude skrývat za Sluncem, aby tak obyčejní lidští tvorové nic nepoznali. Souvětí „začal pronásledovat ženu, která porodila syna“ ukazuje z hlediska současnosti na snahy agentů negativního stavu přiblížit se jakýmkoliv způsobem k druhé přímé inkarnaci Pána Ježíše Krista v těle ženy, ovlivnit ji, kontaminovat, znemožnit, očernit a pošpinit, aby k ní bylo přivedeno co

nejméně vyspělých duší a zbytek aby ji odsoudil, prohlásil za lhářku, šarlatánku a psychicky labilní osobu. V takovém troufalém počínání však Pseudotvůrci naprosto selhali a jejich antitým, který se zformoval během přípravné fáze Mise Boží rodiny, na svou stranu strhl pouze jedince se zapouzdřeným srdcem, kteří nedisponují znalostmi principů knih Nového zjevení, nejsou si vědomi celkové situace a mají velké ego, prosycené ovládacími programy z pekel. Přestože si negativní entity byly a jsou vědomy absolutní ochrany boží inkarnace, kterou Pán Ježíš Kristus střeží jako oko v hlavě, zkoušely Bohyni a její spolupracovníky všemožnými prostředky zdolat. Bylo jim však dovoleno pouze to, co slouží k poučení ostatních, takže - k jejich nelibosti - nemohly ve svých krocích podniknout téměř nic. Po spuštění Mise z Nové Země už nebudou mít tito přísluhovači přímý přístup k žádnému z božích představitelů.

Třináctý verš z pohledu budoucnosti znázorňuje dobu, kdy dojde k plnosti negativního stavu. K této fázi se pojí první část věty „Když drak viděl, že je svržen na zem,“ což popisuje akt samotného sestoupení negativního stavu na planetu Nula, jenž na ni bude přiveden Pseudotvůrci. Falešní bohové a stvořitelé lidské rasy ve 3. dimenzi následně převezmou vládu nad všemi oblastmi života. „Začal pronásledovat ženu, která porodila syna“ označuje snahy falešných bohů vymýtit veškerou doposud zůstávající pravou duchovnost v lidech, kteří nepřevibrovali do vyšší dimenze. Tyto snahy, kromě mnoha jiného, budou obnášet masivní cenzuru Božího slova, vymazání, překroucení či nahrazení jeho idejí něčím ryze falešným nebo zcestným, aby tak nikde nezůstaly žádné stopy a odkazy po světelných spolupracovnících, jež by byť jen vzdáleně připomínaly něco, co má původ v pozitivním stavu, nebo do něj dokonce vede. „Žena, která porodila syna“ má ale bez zapojení do předchozího kontextu ještě další, přesahující význam. Tato část věty zde neoznačuje pouze Bohyni samotnou, jak tomu bylo v doslovném výkladu z hlediska současnosti, ale označuje též všechny ženy v pozitivním stavu, jejichž esence budou zahaleny zcela jedinečnými a doposud nepoznanými atributy Nejnovější přirozenosti Pána Ježíše Krista Boží rodiny („syn“), které budou díky tomuto nadělení zároveň ze svých podstat vyzařovat do okolí. Dočasná existence ženské podstaty Stvořitele na území negativního stavu zajistila, že feminní princip, který byl Pseudotvůrci poznamenán ještě více než mužský princip, bude zcela očištěn. Tak dojde u lidských žen v pozitivním stavu k plnému obnovení jejich božského dobra, bezmezné láskyplnosti, sametové hřejivosti, bezpodmínečné laskavosti, jemnému soucitu a něžné nevinosti. Ženy se stanou rovnocennými s muži, nebude docházet k žádnému nesouladu, povyšování, ponižování a vůbec všemu,

co do Pravého Stvoření nepatří. Obě pohlaví se budou vzájemně doplňovat a vyjadřovat boží lásku těmi nejkrásnějšími a nejžádanějšími způsoby.

14. „Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku.“

Tento výrok se týká převibrování Jany do pozitivního stavu na Novou Zemi v 5. dimenzi. „Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla“ značí fakt, že všechen vyměřený čas určený pro pobyt na planetě Nula ve 3. dimenzi právě vypršel a nyní je třeba přesunout se na vyšší úroveň. Až nadejde tento čas, Jana s částí svého týmu opustí tuto realitu, aby ve svém poslání mohla pokračovat dál na jiném místě. „Dvě mocná orlí křídla“ jsou symbolem pro vzestup a pokračující progresivní vývoj ve vyšších dimenzích. Část věty „aby mohla uletět na poušť do svého útočiště“ v doslovném smyslu znamená, že cesta do pozitivního stavu je naprosto volná a nebe se otevírá pro všechny lidi dobré vůle. V Duchovním centru Boží rodiny se od nynějška bude nacházet její domovská základna („útočiště“). „Poušť“ zde zobrazuje Pravé Stvoření, které je členy pekel vnímáno jako skutečná poušť, jelikož mnozí z těchto tvorů si stále nechtějí připustit skutečnou pravdu a žijí ve falešné realitě. Protože ještě nedošlo k vyschnutí relativního zdroje zel a nepravd, budou mnozí pekelní tvorové v mrtvém životě ještě nějaký čas pokračovat. „Kde ukryta před hadem“ ozřejmuje fakt, že Pseudotvůrci navždy ztratí jakoukoliv přístupnost k Janě i jejím nejbližším spolupracovníkům, protože od této chvíle se už nebudou nacházet na území negativního stavu. Budou žít v novém cyklu času a do toho starého cyklu času (tzn. na planetu Nula a do zóny vymístění) se budou v nových tělech pouze navracet, aby zde navázali na svá dosavadní poslání. „Byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku“ nemá žádnou souvislost s plynutím lineárního času. Jde o jakousi ochrannou pojistku před zneužitím zlými silami, aby význam této pasáže nemohl být pošlapán a zprzněn.

15. „A had za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl.“

„Had“, jak je zřejmé, symbolizuje Pseudotvůrce, kteří budou pokračovat v produkování nových druhů zel a nepravd, dokud se tento relativní zdroj zcela nevyčerpá a nevyschne. „Za ní vychrlil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl“ tvoří popis příprav na poslední duchovní válku, kterou Pseudotvůrci plánují podniknout poté, co se ujmou vlády nad planetou Nula a jejím obyvatelstvem. Budou chtít znovu napadnout Pravé Stvoření, avšak bude jim v tom zabráněno. Tato věta ale rovněž ukazuje na zaryté odpůrce Mise Boží rodiny, kteří budou proti představitelům Pána Ježíše Krista různými prostředky rozhořčeně vystupovat i po převibrování Bohyně. Negativní stav zmobilizuje

všechny dostupné síly, které budou mít za cíl zdiskreditovat působení této Mise z Nové Země. Poskytnuté důkazy a očitá svědectví o životě v jiných realitách Multivesmíru budou někteří z věrných agentů Pseudotvůrců využívat a zneužívat k prosazení vlastních zájmů, čímž budou odvádět těžce ovládané jedince se zapouzdřeným srdcem od pravého Boha. Tito agenti však nebudou mít žádný vliv na ty, kteří chtějí znát skutečnou pravdu, jsou na sobě ochotní duchovně pracovat, dokáží vstřebat převratné informace a upřímně milují Pána Ježíše Krista. Nic nenaruší dokonalý plán boží spásy a záchrany, jenž počítá s vysvobozením každé bytosti chycené do pastí. Přestože drtivá většina pozemšťanů zůstane po rozdělení lidstva v této realitě, která se propadne do pekel, i u nich jednou dojde ke konverzi do pozitivního stavu, až zla a nepravdy ztratí své opodstatnění.

16. „Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil.“

„Země“ je na tomto místě symbolem nikoliv pro planetu Nula, jak tomu bylo v předchozích doslovných smyslech těchto veršů, ale pro planetu Nová Země v 5. dimenzi, jelikož význam tohoto slova se zde přetransformoval na vyšší úroveň. „Žena“, to jest Jana, je spojena se vším pozitivním stavem. A protože je pozitivní stav vyplněn sentientními entitami, „žena“ zde tak v doslovném významu označuje i všechny anděly a vytržené lidi, kteří budou na Nové Zemi srdečně přivítáni, aby se tato planeta stala jejich novým domovem. V tomto verši č. 16 má proto slovo „žena“ zcela odlišný význam, než jaký je uveden ve verši č. 13, kde označuje jednak bytosti ženského pohlaví, ale i část zanechaného lidstva. Výrok „země přispěla ženě na pomoc“ tedy po pochopení předchozího výkladu značí skutečnost, že Nová Země je již připravena přijmout část vyspělého lidstva („ženu“), patřícího do pozitivního stavu a spojeného tím pádem i se samotnou Janou. Část lidstva bude zachráněna a spasena od všech zel a nepravd negativního stavu a při přerodu do nového světa v Pravém Stvoření mu bude poskytnuta veškerá pomoc na všech úrovních, aby bylo dosaženo jeho plnohodnotného začlenění do této nebeské společnosti. Další část souvětí „otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil“ ukazuje, že naskytnou-li se jakékoliv výpady Pseudotvůrců směrem na pozitivní stav, s cílem kontaminovat jej zly a nepravdami, budou tyto útoky bez úspěchu, protože mezi zónou vymístění (pekly) a zónou umístění (Pravým Stvořením) se nachází ochranná membrána („ústa“), přes kterou nebude schopen proniknout nikdo ze členů negativního stavu.

17. „Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“

Tento verš popisuje období krátkého vítězství negativního stavu („drak“) na planetě Nula, která však už nadále nebude mít nulovou pozici, protože se propadne hlouběji do pekel. „V hněvu vůči té ženě rozpoutal válku“ značí produkci ohromného množství negativní energie („hněv“) vycházející z těch nejhlubších úrovní zóny vymístění, jež bude na duchovním, duševním i fyzickém stupni přenesena se všemi následky a důsledky na planetu Nula. „Její potomstvo, ti, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova“ jsou všichni, kteří se z jakéhokoliv důvodu nezúčastní převibrovaní a zůstanou ve 3. dimenzi, přestože jejich vibrační stupeň neodpovídá tomu, aby se museli nutně podílet na krátkém vítězství negativního stavu. Obvykle půjde buď o skryté agenty pozitivního stavu, kteří zde na základě předešlé dohody zůstanou a vykonají pro Pána Ježíše Krista nějaké specifické úkoly, nebo mnohdy půjde o lidské tvory, kteří sice prohlédli lest Pseudotvůrců a nenechali se jimi oklamat, ale už bude příliš pozdě na to, aby mohli převibrovat. Tato věta vlastně odráží vůbec všechny, kdo nepřijmou „znamení šelmy,“ což je biblické označení pro čip pod kůží, jímž budou Pseudotvůrci své otroky pohodlně ovládat jako loutky. K tomu se vztahuje výrok z 13. kapitoly Zjevení svatého Jana: „A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy, nebo číslicí jejího jména. To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka, a je to číslo 666.“ Kdo tento čip nepřijme, bude čelit různým represím, útlakům či hrozbě trestu smrti.

18. „A drak se postavil na břeh moře.“

Přestože si negativní stav („drak“) je vědom své neschopnosti zničit pozitivní stav, poté, co převezme všechny aspekty lidského života, zmobilizuje veškeré své síly k tomu, aby se ještě jednou a naposledy pokusil napadnout Pravé Stvoření. „A drak se postavil na břeh moře“ znamená shromáždění armády nadlidí na okraj zóny vymístění („břeh moře“), sloužícího jako odrazový můstek pro napadení vyšších dimenzí Multivesmíru. Během tohoto mohutného útoku budou Pseudotvůrci a všichni ostatní vyvedeni ze všech dimenzí vně časoprostorovou strukturu Stvoření do neutrálního stavu, jenž se nazývá limbo. Zde se před nimi objeví Pán Ježíš Kristus a provede nad nimi konečný soud. Mysl všech sentientních entit v pozitivním i negativním stavu bude zcela otevřena a v podmínkách neutrálnosti se bude moci každý rozhodnout ohledně trvalého odmítnutí negativního stavu. Rozhodnutí o jeho permanentním odmítnutí

ukončí poslední soud a nový časový cyklus vejde s plností pozitivního stavu do všech aspektů jsoucna a bytí.

Tímto byly zjeveny všechny náležité doslovné významy osmnácti veršů 12. kapitoly Zjevení svatého Jana, která je poslední knihou Nového zákona. Skrytý význam následující 13. kapitoly, která v návaznosti pokračuje ve výkladu o návratu Pseudotvůrců, byla popsána v první dávce Nového Zjevení Pána Ježíše Krista, v Kapitole Sedmé: Pojetí Antikrista.

Do pozornosti lidských tvorů i mnohých jiných bytostí ve Stvoření se ideje knih Nového zjevení budou dostávat postupně. Naše Mise Boží rodiny však razantním způsobem urychlí toto šíření nejnovějšího Božího slova a díky tomu bude výrazně zkrácena existence negativního stavu. Po jeho eliminaci bude život daleko příjemnější a krásnější. Budeme tvořit zcela nové formy existence v rozmanitých vesmírech a jeho galaxiích, slunečních soustavách a planetách. Jak bylo již mnohokrát avizováno, naším domovem se stane Nová Země, která bude tvořit základnu, odkud budeme cestovat do všech částí univerza. Během přípravného období jsme vykonali obrovské množství práce mající nesmírný dopad na celé Stvoření. Naše spolupráce a oběť vytvořila ty nejvhodnější podmínky pro zahájení převratné etapy, která zde ještě nikdy nebyla. Nyní je načas, aby se vytoužená změna stala hmatatelnou skutečností. Propojíme nebe se zemí a tím otevřeme bránu do pozitivního stavu pro všechny, kdo mají lásku v srdci. Tato 8. kapitola Doplnění Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží rodiny se stává místem, které završuje naše dosavadní úsilí a stává se podkladem k nastolení přesahující fáze v procesu duchovního pokroku Multivesmíru. Veškeré aspekty spojené s působením naší Mise byly uvedeny do náležitého pořádku, čímž se struktura celého jsoucna a bytí dostala k význačnému bodu zlomu. Vše staré odchází a uvolňuje místo novému začátku, kdy se všichni nositelé boží lásky budou moci vyvíjet ve věčném míru, štěstí, harmonii a spokojenosti.

Těšíme se společně s vámi na vzájemné setkávání a radostné chvíle při plnění dalších úkolů v Misi Boží rodiny.

Váš Pán Ježíš Kristus Boží rodina | 1. 12. 2018